Der har på landsmødet været en klar opbakning til, at vi ikke nu og her detaljeret gennemgår evt. fejl og mangler ved vor netop overståede valgkamp.
Normalt siger man, at man skal lære af sine fejl - og fra det synspunkt kunne man da nok mene, at vi her har en kæmpe chance for at blive virkelig kloge.
Men jeg er enig i, at alt det ikke skal klares her og nu - derimod ved andre lejligheder - både decentralt/lokalt og centralt.
Det, vi i stedet skal koncentrere os om på dette landsmøde, er at give hinanden råd om, hvilken kurs Venstre bør følge i fremtiden.
Jeg ser 2 muligheder tegne sig.
Den ene består i at søge at vinde tilbage, hvad Venstre ved dette valg og tidligere måtte have tabt til Fremskridtspartiet.
Det mener jeg nu personligt ville være den forkerte kurs. Allervigtigst fordi det ville stride mod vore grundlæggende principper, vort hele udgangspunkt og vore historiske traditioner. Fra at være en folkeligbevægelse til at ende som et niche-parti ude på fløjen.
Dertil kommer den mere taktiske betragtning, at det selv i gunstigst tilfælde ville give os et begrænset antal mandater og iøvrigt yderst begrænset adgang til at øve reel indflydelse på dansk politik.
Det er blevet sagt, at vi ikke må være så midtsøgende, at vi bliver holdningsløse. Men vi må minsandten heller ikke blive så holdningsløse, at vi kappes med Fremskridtspartiet om letkøbte synspunkter.
Så er der den anden mulighed: at søge tilbage til vore rødder som folkelig bevægelse, hvor Venstre står for ansvarlig liberalisme med mennesket i centrum - hvor tryghed og tillid bygger på tiltroen til menneskets egen ansvarlighed - hvor det nære, det lokale bliver vedkommende - hvor spredning af ejendomsret får samme betydning for lønmodtagerne som andelsbevægelsen havde og har det for landbrugene og - hvor friheden under ansvar har reel værdi stillet over for statsmagten og andre magtkoncentrationer, det være sig private eller offentlige.
For samarbejdsmulighederne i det nyvalgte Folketing betyder denne kurs, at vi bør bakke op om Statsministerens appel til enighed i firkløveret om at formidle et bredt samarbejde i det nye Folketing.
Jeg synes, vi med lige så stor klarhed som Statsministeren - og som de radikale skal fastslå, at udviklingen her i Danmark ikke skal dirigeres fra yderfløjene.

Hermed lægges der en tung og utvetydig forpligtelse på det største oppositionsparti - Socialdemokratiet - til fordomsfrit og ansvarligt at deltage i arbejdet i Folketinget.
Endelig betyder det, jeg har sagt her, at Venstre ikke vil lade sig skubbe ud på en yderfløj i dansk politik.
Der har vi ingen fremtid. Der ønsker vi heller ingen fremtid at have.
Venstre bør bygge sin fremtid på en ansvarlig, menneskelig, liberal politik med positive bud til alle befolkningsgrupper.